

† NICODIM
EPISCOPUL SEVERINULUI ȘI STREHAIEI

HRISTOS CEL ÎNVIAT
CALEA VIETII VEȘNICE

Pastorală la praznicul Învierii Domnului - 2025

Această pastorală va fi citită în bisericile din parohii și mănăstiri în noaptea Sfintelor Paști, imediat după slujba de Înviere (înainte de Sfânta Liturghie), iar în bisericile filiale, a doua sau a treia zi, după oficierea Sfinte Liturghii.

---

† NICODIM
EPISCOPUL SEVERINULUI ȘI STREHAIEI

**HRISTOS CEL ÎNVIAT
CALEA VIETII VEȘNICE**

Pastorală la praznicul Învierii Domnului - 2025

† NICODIM
Din mila lui Dumnezeu,
Episcopul Severinului și Strehaiei

***Iubitului nostru cler, cinului monahal
și drept-credinciosului popor din
Episcopia Severinului și Strehaiei,
har, pace, sănătate și alese bucurii duhovnicești
de la Dumnezeu, iar de la noi părintească
îmbrățișare și arhierescă binecuvântare!***

Iubiți credincioși,

Fiecare dintre noi ne bucurăm duhovnicește mulțumindu-I Preamilostivului Dumnezeu, fiindcă ne-a ajutat să sărbătorim Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos. Clerici și credincioși purtăm în mâini lumânări aprinse cu sfânta lumină adusă de la Ierusalim, prin purtarea de grijă a Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României. Lumânările acestea și lumina pe care o revarsă în jur „sunt simbolul luminii pe care Învierea Lui Hristos o aduce în lume pentru întreg Universul”¹.

Sfinții Evangheliști, martori ai Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, mărturisesc că pe Golgota s-a produs, în timp ce Iisus Hristos suferea, răstignind pe cruce, o schimbare a legilor naturii. „Iar Iisus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat duhul.

---

¹ PF Daniel – Patriarhul BOR, *Evanghelia slavei lui Hristos, Predici la Duminicile de peste an*, ed. a II-a revizuită și îmbogățită, Ed. Basilica, București, 2023, p. 14.

Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat; Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat. Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele întâmplate, s-au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!” (*Matei 27, 51-54*). Sfântul Evanghelist Luca scrie că „era acum ca la ceasul al șaselea și întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea” (*Luca 23, 44*). După acest întuneric a urmat învierea din morți a Domnului, ca o lumină ce dă sens întregii creații, întregului cosmos.

Învierea lui Hristos și învierea acestor „sfinți adormiți” fac posibilă învierea generală a tuturor oamenilor fiindcă în Vechiul Testament, Prorocul Daniel spunea: „Și mulți din cei care dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică” (*Daniel 12, 2*).

Și noi azi cu credință puternică spunem: Hristos a înviat! Și răspundem: Adevărat a înviat! Prin Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, moartea și-a pierdut puterea, iar cei ce Îl urmează, vor avea parte de viața veșnică. Aceasta reiese din mărturisirea Sfântului Apostol Pavel corintenilor: „Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (*1 Corinteni 15, 20-22*).

După această „înviere de obște”, la sfârșitul veacurilor, Domnul nostru Iisus Hristos va veni cu slavă și cu putere multă ca să judece vii și morții. El a spus clar și pe înțeles: „Nu vă mirați de aceasta; căci vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, Și vor ieși, cei ce au făcut cele bune spre învierea vieții și cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii”

(Ioan 5, 28-29, cf. Matei 16, 27; 25, 31-46; Romani 14, 10; 2 Corinteni 5, 10; 1 Tesaloniceni 4, 13-17; 2 Tesaloniceni 1, 7-10).

Să ne punem întrebarea: oare ce înseamnă „învierea vieții” și „învierea osândirii”? După judecata făcută de Dreptul judecător în public - motiv pentru care se numește și judecata obștească sau universală - omul înviat primește sentința de a merge la bine sau la rău. Prin urmare, „învierea vieții” înseamnă a avea parte de viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu, iar „învierea osândeii” înseamnă rânduirea persoanei înviate în partea cea de-a stânga în iad, departe de Dumnezeu.

Dreptslăvitori creștini,

În continuarea acestui cuvânt pastoral vă propun să ne desprindem mintea de cele trecătoare și să ascultăm o învățătură scrisă a celor doisprezece Apostoli din care reiese limpede existența a două căi: „una a vieții și alta a morții, și este mare deosebire între cele două căi”². Prin *calea vieții* se înțelege *învierea vieții*, iar prin *calea morții* se înțelege *învierea osândirii*.

Suntem îndatorați toți să mergem pe calea vieții, adică mai întâi a-L iubi pe Dumnezeu, iar în al doilea rând să-i iubim pe semenii noștri (aproapele nostru) ca pe noi înșine. La acestea se mai adaugă: „toate câte voiești să nu ți se facă ție, nu le face și tu altora”³.

Pentru folosul duhovnicesc, vom reda câteva învățături esențiale pentru oricine merge pe *calea vieții*: „Fiul meu, fugi de orice rău și de tot ce este asemenea lui. Să nu fii mânios, că mânia duce la ucidere. Nici invidios, nici certăreț, nici mânios, că din toate acestea se nasc ucideri. Fiul meu, să nu fii poftitor, că pofta duce la desfrâu. Să nu spui cuvinte de rușine și nici să

² Învățătura celor doisprezece Apostoli, PSB 1, *Scrierile Părinților Apostolici*, trad., note și indici de Pr. D. Fecioru, Ed. I. B.M.B.O.R., București, 1979, p. 25.

³ Ibidem

te uiți cu ochi pofțicioși, că din toate acestea se nasc adulterele. Fiul meu, să nu ghicești viitorul după zborul păsărilor, pentru că aceasta duce la închinare de idoli. Să nu descânți, să nu citești stele, să nu faci vrăji, să nu vrei să auzi de ele, nici să le vezi, că din toate acestea se naște închinare la idoli. Fiul meu, să nu fii mincinos, pentru că minciunea duce la hoție. Nici iubitor de argint, nici iubitor de slavă deșartă, că din toate acestea se nasc hoțiile. Fiul meu, să nu fii cârtitor, pentru că te duci la hulă. Nici obraznic, nici cu gând rău, că din toate acestea se nasc hulele. Să fii blând, pentru că *cei blânzi vor moșteni pământul (Matei 5, 5)*. Să fii îndelung răbdător, milostiv, fără răutate, pașnic și bun, tremurând totdeauna pentru cuvintele pe care le-ai auzit. Să nu te înalți pe tine însuți, nici să ai sufletul tău obraznic. Să nu se lipească sufletul tău de cei mândri, ci să ai legături cu cei drepți și cu cei smeriți. Cele ce ți se întâmplă, să le primești ca bune, știind că nimic nu se face fără Dumnezeu⁴.

În vremurile pe care le trăim se cuvine să mergem pe calea vieții, să ținem seamă de aceste învățături care sunt *Cuvântul lui Dumnezeu*. Iisus Hristos Care este „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6) ne spune și nouă: „Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață” (Ioan 5, 24). A merge pe *calea vieții* înseamnă a avea credință fierbinte în Fiul lui Dumnezeu pentru a ne bucura de viața veșnică. „Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” (Ioan 6, 40). Sfântul Ioan Evanghelistul zice: „Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3, 36).

Celălalt drum, cealaltă cale, numită de Sfinții Apostoli *calea morții* este descrisă ca fiind: „rea și plină de blestem,

⁴ Ibidem, pp. 26-27.

ucideri, adultere, pofte, desfrânări, hoții, idolatrii, vrăji, farmece, răpiri, mărturii mincinoase, fățarnicii, inimă vicleană, viclesug, mândrie, răutate, obraznicie, lăcomie, cuvinte de rușine, invidie, nerușinare, îngâmfare, fudulie, lipse de teamă, prigonitori, ai celor buni, urători de adevăr, iubitori de minciună, nu cunosc răsplata dreptății, nu se lipsesc de bine, nici de dreapta judecată, nu priveghează spre bine, ci spre rău; bunătatea și răbdarea este departe de ei, iubesc cele deșarte, umblă după mită, nu miluiesc pe sărac, nu suferă pe cei necăjiți, nu cunosc pe Creatorul lor, ucigași de copii, strigători ai fapturii lui Dumnezeu, întorc spatele celui lipsit, asupresc pe cel în strâmțorare, apărători ai bogaților, judecatori nelegiuiți ai săracilor, plini de tot păcatul. Izbăviți-vă, fiilor, de toate acestea!”⁵.

Prin mai multă stăruință la rugăciunea particulară, postind cu evlavie, prin participarea la Sfânta Liturghie în duminici și sărbători, prin săvârșirea faptelor bune, respect și dragoste dezinteresată față de aproapele, întrajutorare și compasiune când acesta trece prin încercări sunt aspecte care ne mențin pe calea vieții. Hotărârea sinceră de a nu mai păcătui ne va umple inimile noastre de bucurii duhovnicești. „Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a Învierii. Și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!”⁶.

În vremurile pe care le trăim întâmpinăm și încercări, uneori deznădejdea se apropie de inimile fiecăruia, iar frica, că în viitor va fi greu, este o stare ce nu ne face bine. E o stare pe care ne-o aduce vrăjmașul diavol. Creștinul privește viitorul cu speranță, cu nădejde în ajutorul lui Dumnezeu. La una din rugăciunile Vecerniei zicem precum ne rugăm și la Doxologie:

---

⁵ Ibidem, p. 28.

⁶ Ibidem

„Fie Doamne mila Ta spre noi precum am nădăjduit și noi întru Tine”⁷.

Deci trebuie să avem nădejde că vom merge mai departe în acest pelerinaj pe calea vieții cu credință și nădejde. În cartea *Iov* citim: „Un copac, de pildă, tot are nădejde căci dacă îl tai el crește din nou și vlăstarii nu-i vor lipsi” (*Iov* 14, 7). Iar, Prorocul Ieremia zice: „Binecuvântat este omul care nădăjduiește în Domnul” (*Ieremia* 17, 7). Înțeleptul Solomon spune în *Proverbele* sale: „Pune-ți nădejdea în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe priceperea ta” (*Proverbe* 3, 5). Revenind la tema noastră și anume: îndatorirea de a călători cu Hristos pe calea vieții să avem toată convingerea: „Ca îndreptându-ne prin harul Lui, să ne facem, după nădejde, moștenitorii vieții celei veșnice” (*Tit* 3, 7).

Cu prilejul sărbătorii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos să mergeți cu spor pe calea vieții, cu nădejde în ajutorul lui Dumnezeu . Să aveți parte de sănătate, liniște sufletească, multe împliniri și nenumărate bucurii duhovnicești.

Să trăiți cu toții întru mulți și binecuvântați ani!

Hristos a Înviat!

Vă îmbrățișează cu multă dragoste,
al dumneavoastră Părinte duhovnicesc,

F. Nicodim

EPISCOPUL SEVERINULUI ȘI STREHAIIEI

⁷ *Ceaslov*, Ed. I.B.M.O., București, 2014, pp. 160, 84.

**Data în reședința noastră episcopală din Drobeta-Turnu-Severin,
la praznicul Învierii Domnului, anul mântuirii 2025**

**Editura „Didahia Severin” - edituradidahia@episcopiaseverinului.ro
Tel: 0252/333.348, Fax: 0252/333.039**

EPISCOPIA SEVERINULUI ȘI STREHAIEI

www.episcopiaseverinului.ro

www.episcopiaseverinului.ro
Ascultați Radio Lumina (90,4 FM)
www.radiolumina.ro

„Credința este din auzire, iar auzirea prin Cuvântul lui Hristos” (Romani, 10, 17)